

Мачу Пикчу е едно истинско архитектурно чудо, скътано в Андите. От градчето, построено и обитавано преди векове от инките, днес са останали само руини. Те обаче продължават да предизвикват интереса не само на учените, но и на туристите от цял свят. Районът, където се намират каменните останки, крие загадки, на които археолози и учени все още не са успели да намерят отговор. Основните въпроси, които си задават специалистите, са как инките са успели да построят града и защо са го издигнали в почти недостъпната планинска местност.

Мачу Пикчу (от кечуански: "Стария Връх", често наричан "Изгубеният град на инките") е древна местност някога обитавана от Инките. Намира се на 2430м надм. вис. над Свещената долина на инките на река Урубамба, Перу. 70 километра северозападно от град Куско. Забравен в продължение на векове, изолиран от света, Мачу Пикчу бива преоткрит от археологът Хайрам Бингам през 1911.

Мачу Пикчу е най-известния символ на Империята на Инките, построен е около 1450г. и е бил изоставен по-малко от 100 години след това, след като империята се срива в следствие на испанските завоевания. Въпреки, че останките са на около 120 километра от град Куско, столицата на инките, никога не са били открити от испанците, както и много други крепости.

През годините джунглата се разрастнала и забулила напълно местността и много малко знаели, за нейното съществуване. Но през 1911г. историкът и изследовател Хирам Бингам разкрива "изгубения" град случайно и го представя на света. Бингам и други археолози хипотетично предполагат, че крепостта е традиционното родно място на инките или духовния център на "децата на слънцето", докато според последни данни съвременните експерти смятат, че Мачу Пикчу е било по-скоро царско убежище. Съществуват и много други твърдения:

В най-долната част на терасите е гробницата, в която по време на разкопки, са били намерени

Голяма част от предположенията са направени от откривателя на града Бингъм. Според него М

Друга теория приписва строежа му на великия Пачакути. Той строи селището за своя лятна резиденция. След идването на Писаро тук се оттеглят боеспособните части от армията. Тук се прибират и оцелелите от императорския двор, включая и девите на слънцето - нещо средно между весталки и личен харем на държавния глава.

Въпреки всички хипотези, наличието на многобройните храмове и ритуални постройки доказват, че Мачу Пикчу има неуспоримо духовно значение за инките.

Предполага се, че е избрана точно тази местност, заради уникалното си разположение и географски качества. Казват, че силуетът на планинската верига зад Мачу Пикчу изразява лицето на инка, гледащ нагоре към небето, с най-високия си връх, Хуайна Пикчу (което означава "млад връх" на кечуански), който преставалява продупчения нос на инка.

- ТРИТЕ СЕКТОРА

Предполага се, че най-големите жилищни сгради са изградени в североизточната част на комплекса. Наблюдателната кула заедно с други сгради са били разположени в югозападната част. На югоизток от комплекса са били най-малките и скромни сгради, издигнати покрай тесни улички, близо до многобройните тераси.

Според археолозите, градоустроената територия на Мачу Пикчу е била разделена на три области: Свещената област, Масова или Общодостъпна област и областта на свещениците и благородниците (царската зона).

Разположени в първата зона са основните археологически съкровища: Слънчевият

часовник, Храмът на Слънцето и Стаята с Трите прозореца. Те били посветени на Инти, техния слънчев бог - най-висшестоящо божество.

Общодостъпната зона, или Жилищна зона, е мястото където живеели хората от най-ниска класа.

В царската област, сектор изграден за благородниците или висшестоящите, имало група от къщи разположени на редици на един от склоновете. Там се намира и резиденцията на Амаута - мъдрите хора, характеризирани с червеникави стени, както и зоната на Нюстас (принцесите) пълна със стаи под формата на трапец. Величественият мавзолей е гравирани скулптура, със сводест интериор и издълбани рисунки. Бил е използван за ритуали и жертвоприношения.

Една от основните функции на Мачу Пикчу била астрономическа обсерватория. Слънчевият часовник

Тогава инките вярвали, че са "вързали" слънцето за колът на часовника, преди то да продължи пътя си обратно на север.

Легенди на шаманите разказват, че ако допреш главата си на колът на слънчевият часовник ще

От архитектурна гледна точка Мачу Пикчу изумява със своята прецизност, силно изразена инди